

inflamació difusa, ulcerosa, del recte, de la S ilíaca i també segons resultats de l'examen radiològic, d'una secció més alta del còlon. Té, per tant, una colitis crònica.

Les colitis cròniques poden ésser conseqüència d'una disenteria aguda. Nosaltres veiem, en els últims anys encara, alguns malalts el sofriment dels quals procedeix d'una disenteria de la guerra. Més freqüentment me sembla que la colitis té un començament insidiós, amagat, desenrotllant-se lentament a estrevades, com, per exemple, és el cas en el malalt present. En aquests casos, l'etiologia és imprecisa. Ocasionalment, una colitis d'aquesta forma—i això es refereix especialment per les formes circumscrites i preferentment localitzada en la S ilíaca—pot ésser promoguda per una diverticulitis, cosa que, per les nostres investigacions, estimem com un fet rar.

El pronòstic de les colitis cròniques difuses originades per una disenteria o procedent de formes insidioses és sempre greu. En els períodes primaris són possibles millores perllongades i fins guariments amb una terapèutica apropiada. Mes hi han casos que en llur principi semblen lleus, i amb l'ajut de les ulceracions progressives, amb l'atròfia de la mucosa, unida freqüentment amb la poliposis, s'arriba finalment a la caquèxia.

Si bé és cert que el tractament dietètic produeix en les enfermetats dels segments intestinals altres resultats més impressionants i ràpids, que en les colitis, és, no obstant, en elles, també, la terapèutica bàsica. El pensament director d'un pla nutritiu és: evitar tot mitjà nodritiu que sobrecarregui el budell gros. Convé, per tant, ordenar una dieta, que ja en el budell prim sigui ja digerida i reabsorbida en el possible. Les exigències nutritives seran, per tant, satisfetes per farines fines, farines que es donen en l'alimentació de les criatures, arròs, betes, bescuits, kakes. El sucre és també ben tolerat. Pa grollerament preparat ha d'evitar-se, així com també les llegums plenes de fibres. En casos lleus poden utilitzar-se petites quantitats d'espinacs. La mantega, com en la major part de casos també la llet i la nata, si no s'administra en grans quantitats són d'ordinari ben tolerades, com així el rovell d'ou i la carn cuïta. Amb les fruites s'ha d'ésser molt prudent, podent-se provar, en casos lleus, les pomes aixafades o raspades, el suc de taronja, els plàtans. Convé

no pelar els fruits per l'amenaça de manca en vitamina C. És important no utilitzar la forma descrita de dieta d'una manera esquemàtica. La dieta ha d'atemperar-se a cada un dels casos i ésser variada amb freqüència, en cas de llarga duració de la malaltia, a fi d'evitar la impaciència del malalt en cas de llarga duració, car la paciència en aquesta malaltia és igualment necessària tant al metge com al malalt. A més, una ocasional variació de la dieta en aquest cas com en moltes altres enfermetats del tram digestiu i en casos d'alteracions nutritives (dieta en zig-zag de v. Noorden en la diabetis), no solament obra agradablement d'una manera subjectiva i ensems en forma objectiva d'una manera útil.

Al costat de la terapèutica dietètica tenim nosaltres, com a mida favorable, l'ús dels rentats intestinals en el tractament de la colitis crònica. L'èxit de l'enema és degut en part al fet de provocar l'expulsió del budell de matèries infectives i, en part, a l'acció dels medicaments desinfectants o astringents afegits, els quals limiten la seva acció sempre, i preferentment, a la secció inferior del tram intestinal.

Nosaltres utilitzem per tals enemes, solucions dèbils de nitrat de plata (1×10.000 — 1×3.000) o solució de taní al mig per cent. Amb aquestes solucions fem un eficaç rentat intestinal tan complet com es pot, introduint i retirant diverses vegades de $1/2$ a $3/4$ de litre de líquid. L'última porció de líquid injectat introduït ha de retenir-lo el malalt llarg temps, col·locat sobre el costat dret. L'acció d'aquests enemes, quan les lesions puguen molt alt, és incompleta, cosa comprensible. En casos no molt rars en els quals la colitis ulcerosa es limita a la part més baixa del budell (recte, S ilíaca), nosaltres creiem haver vist millores administrant enemes de petites quantitats de líquid (100-150 c. c.) d'una suspensió del 10 per 100 de dermatol en oli d'olives. Elles poden ésser retingudes pel malalt un temps bastant llarg, en cas de gran tenesme, essent així que el tenesme fa, en molts casos, impossible l'administració de grans enemes i han d'ésser preferides en els casos de gran reacció de la part inferior del còlon als enemes acuosos.

Contra les molèsties subjectives són d'utilitat els embolcalls calents i humits i les píldores o injeccions d'atropina.